

Aan:
Provinciale Staten

Onderwerp:
Ontgrondingenverordening Flevoland 2002

1. Wij stellen u voor:
Vast te stellen de Ontgrondingenverordening Flevoland 2002 conform
bijgevoegde voordracht.

2. Toelichting:
Bijgaand treft u een voorstel aan voor een nieuwe Ontgrondingenverordening.
Zowel inhoudelijk als qua structuur wordt voorgesteld om ten opzichte van de
huidige Ontgrondingenverordening een aantal wijzigingen door te voeren. Met het
oog op de duidelijkheid voor de gebruikers en recente ontwikkelingen in ontgron-
dingsaangelegenheden wordt voorgesteld om de huidige Ontgrondingen-
verordening Flevoland 1997 in te trekken en een nieuwe
Ontgrondingenverordening Flevoland 2002 vast te stellen. De voorgestelde
aanpassingen brengen de Ontgrondingenverordening meer in lijn met het
vigerende Ontgrondingenbeleidsplan.

In een ontgrondingenverordening wordt aangegeven welke soort ontgrondingen
worden vrijgesteld van de in de Ontgrondingenwet opgenomen algemene
vergunningplicht. Voorts kan voor bepaalde categorieën ontgrondingen, waarvoor
een vergunningplicht niet nodig wordt geacht, worden geëist dat het voornemen
wel aan Gedeputeerde Staten wordt gemeld. Dat biedt de provincie de
mogelijkheid te bezien of de ontgroning overeenkomstig de gestelde regels
plaats vindt. Bovendien biedt dit de provincie inzicht in het vrijkomende materiaal
en in welke mate dat voor de duurzame grondstoffenvoorziening in Flevoland kan
worden ingezet.

In de huidige Ontgrondingenverordening zijn in principe alleen secundaire
ontgrondingen met een diepte van meer dan 3 meter vergunningplichtig. Dit
criterium laat blijken de praktijk ruimte voor ontgrondingen die juridisch niet
vergunningplichtig zijn, maar die door hun omvang een zodanige invloed hebben
of kunnen hebben op hun omgeving dat een beoordelingstoets (ofwel vergunning)
door de provincie op zijn plaats zou zijn of sturing door middel van vergunning-
voorschriften. Tevens is handhaving op een dieptecriterium lastig gebleken.

Om die reden wordt voorgesteld om, naast het handhaven van het dieptecriterium,
tevens een oppervlakte criterium, conform het Ontgrondingenbeleidsplan, in te
voeren dat inhoudt dat voor ontgrondingen met een oppervlakte groter dan 500
m² ook de vergunningplicht wordt gehandhaafd. Ook in een aantal recente
verordeningen van andere provincies is de afgelopen jaren een
oppervlaktecriterium opgenomen.

Statenvergadering:
6 februari 2003

Agendapunt:
8

Lelystad:
9 december 2002

Registratienummer:
PS03.0009

Inlichtingen:
A. Beumer

Afdeling:
MPV

Door Gedeputeerde Staten is op 4 juni 2002 de ontwerp-Ontgrondingen-verordening Flevoland 2002 vastgesteld (MPV02.0685/A). De Statencommissie Water, Milieu, Verkeer en Vervoer heeft op 26 juni 2002 ermee ingestemd om de ontwerp-verordening ter visie te leggen. Van het ontwerp is kennis gegeven in de Flevopost, het Groene Weekblad en de Staatscourant. Het ontwerp heeft van 28 oktober 2002 tot en met 25 november 2002 ter visie gelegen op het provinciehuis en in de gemeentehuizen in Flevoland. Tevens zijn het ontwerp en de tekst van de kennisgeving rechtstreeks naar een groot aantal belanghebbenden gestuurd. Hiermee zijn belanghebbenden in de gelegenheid gesteld om zijn of haar zienswijze op de ontwerp-Ontgrondingenverordening Flevoland 2002 kenbaar te maken.

In totaal zijn drie reacties op het ontwerp ontvangen, te weten schriftelijke reacties van de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek en van het college van b&w van Urk, alsmede een mondelinge reactie tijdens de gemeente Almere. In de voor u ter inzage gelegde antwoordnota wordt op deze reacties ingegaan. De conclusie is dat er aanleiding was het ontwerp op enkele punten te wijzigen door in artikel 3 lid 2 sub d het woord "onherroepelijke" te schrappen (zodat ook wanneer de bouwvergunning nog niet onherroepelijk is met een melding kan worden volstaan) en ook het op de AMK aangegeven gebied met "archeologische waarde" onder de bescherming van artikel 6 lid 2 onder 2 te brengen, voorts in de toelichting te verduidelijken dat "omputten" en "omspuiten" van agrarische gebieden vergunningplichtig is en dat op de bodem aangebracht bodemmateriaal eerst na vijf jaar geacht wordt het maaiveld te bepalen, zodat tijdelijke gronddepots buiten het bereik van de verordening vallen.

Korte samenvatting van de voorgestelde verordening

Op grond van de Ontgrondingenwet (art.7, tweede lid) kunnen bij provinciale verordening categorieën van ontgrondingen worden aangewezen waarvoor het algemene verbod op het zonder vergunning uitvoeren van ontgrondingen uit de Ontgrondingenwet niet geldt. De verordening bevat, evenals de wet, geen definitie van het begrip ontgrondingen maar, zoals ook blijkt uit de jurisprudentie, valt een aantal werkzaamheden buiten het bereik van de wet en de verordening. Zo heeft de verordening geen betrekking op werkzaamheden in het kader van de normale agrarische bedrijfsvoering zoals (diep)ploegen en frezen, maar wel op bijzondere werkzaamheden als omspuiten ten behoeve van bollenteelt en het zogenoemde omputten. Ook heeft de verordening geen betrekking op het maken van ondiepe en tijdelijke sleuven voor bijvoorbeeld buizen en kabels, en voor reguliere onderhoudsbaggerwerkzaamheden aan watergangen.

Voor de zogenoemde primaire ontgrondingen, die primair zijn gericht op de winning van oppervlaktedelfstoffen, wordt evenals in de huidige verordening, in alle gevallen een vergunning geëist. Overigens is in het Omgevingsplan Flevoland als essentieel element opgenomen dat aan dergelijke primaire ontgrondingen geen medewerking wordt verleend.

Van de vergunningplicht worden vrijgesteld de gangbare kleine ontgrondingen: die niet dieper gaan dan 3 meter en waarvan bovendien de oppervlakte de 500 m² niet overschrijdt. Ook zijn vrijgesteld ontgrondingen niet dieper dan 3 meter, waarvan de aanvaardbaarheid reeds expliciet in het kader van een actueel

vigerend bestemmingsplan is beoordeeld, zij het dat deze ontgroningen wel moeten worden gemeld. Uitzondering op deze vrijstellingen zijn de primaire ontgroningen (ongeacht de omvang) en ontgroningen in de in de bijlage aangewezen acht milieubeschermingsgebieden voor bodem, te weten gebieden met unieke archeologische (bodem)waarden die ook kwetsbaar zijn voor ondiepe ontgroningen. Voor die gebieden is de vergunningplicht gehandhaafd voor alle ontgroningen waarbij dieper dan 0,3 m wordt gegraven, ongeacht de oppervlakte. Wel kan voor deze gebieden onder bepaalde voorwaarden van een verkorte vergunningprocedure gebruik worden gemaakt.

Voorts worden bepaalde andere categorieën ontgroningen, zoals die ten behoeve van een watergang met gangbare afmetingen, ten behoeve van waterkeringen en ten behoeve van een bouwwerk waarvoor een bouwvergunning is verleend, van de vergunningplicht vrijgesteld en kan worden volstaan met een melding. Deze melding is slechts vereist wanneer de omvang van de ontgroning de 1500 m³ overschrijdt, tenzij de ontgroning plaats zou vinden in een gebied dat op de Archeologische Monumentenkaart (AMK) van Flevoland is aangeduid als met zeer hoge, hoge of archeologische waarden. In die gebieden geldt dus altijd een meldingsplicht of een vergunningplicht.

Voor het overige wordt verwezen naar de tekst van de verordening en de daarbij behorende Toelichting.

Tenslotte wordt opgemerkt dat de verordening ingevolge de Tijdelijke Referendumwet een besluit is waarover een provinciaal referendum kan worden gehouden. Dit brengt met zich mee dat het bepalen van het tijdstip van inwerkingtreding van de verordening niet kan worden gedelegeerd aan Gedeputeerde Staten en dat, wanneer in de verordening een tijdstip van inwerkingtreding wordt opgenomen, dat tijdstip niet mag liggen binnen een periode van 6 weken na de bekendmaking van het besluit. Gelet op de tijd die nodig is voor de bekendmaking wordt daarom voorgesteld het tijdstip van inwerkingtreding in de verordening vast te stellen op 1 april 2003. Wanneer vervolgens een referendum zou moeten worden gehouden, vervalt het tijdstip van inwerkingtreding en moet na het referendum opnieuw in eventuele inwerkingtreding worden voorzien.

3. Advies van de Commissie voor advies:
De fracties van VVD en GroenLinks vinden het voorstel duidelijk maar de begrenzing van 500m³ is aan de krappe kant en zij adviseren een redelijke begrenzing te bekijken. Het advies van de commissie WMVV luidt positief.
4. Ontwerp-besluit:

Provinciale Staten van Flevoland,

gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten d.d. 17 december 2002
nr. MPV/02.091353/A

BESLUITEN:

Vast te stellen de Ontgrondingenverordening Flevoland 2002 conform de
bijgevoegde voordracht.

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Flevoland
d.d. 6 februari 2003.

,griffier.

,voorzitter.

5. Bijlagen

Voordracht voor Ontgrondingenverordening Flevoland 2002

6. Ter lezing gelegde stukken

1. de bij de ontwerp-Ontgrondingenverordening Flevoland behorende
antwoordnota
2. de ingekomen inspraakreacties
3. de ontwerp-Ontgrondingenverordening Flevoland 2002, zoals deze ter inzage
was gelegd en waarin de gekleurde kaarten, die als bijlage bij de
Ontgrondingenverordening Flevoland 2002 behoren, zijn opgenomen.

Gedeputeerde Staten van Flevoland,

,griffier.

,voorzitter.

Provinciale Staten van Flevoland,

Gelezen het voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 december 2002, nr. MPV/02.091353/A,

Gelet op de Ontgrondingenwet en de Provinciewet,

Gezien het advies van de Commissie Water, Milieu, Verkeer en vervoer d.d. 15 januari 2003,

Besluiten

Vast te stellen de navolgende verordening:

Ontgrondingenverordening Flevoland 2002.

Artikel 1

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. de wet	:	de Ontgrondingenwet;
b. vergunning	:	een vergunning zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de wet;
c. waterschap	:	het Waterschap Zuiderzeeland;
d. maaiveld	:	het oppervlak van de (opgehoogde) bodem ter plaatse van de ontgroning;
d. watergang	:	een waterloop die noodzakelijk is voor de aan- en afvoer van water.

Artikel 2

Toepassing

Voor de toepassing van deze verordening worden twee of meer uit te voeren ontgrondingen die in elkaars directe nabijheid liggen en een samenhangend geheel vormen als één ontgroning beschouwd.

Artikel 3

Vrijstellingen

1. Geen vergunning is vereist voor ontgrondingen:
 - a. waarbij niet meer dan 500 m² wordt ontgrond en
 - b. waarbij bovendien een diepte van 3 meter niet wordt overschreden.
2. Geen vergunning is vereist, mits het voornemen tot een ontgroning overeenkomstig artikel 6 van deze verordening aan gedeputeerde staten is gemeld, voor :
 - a. ontgrondingen met een oppervlakte groter dan 500 m² en een diepte van maximaal 3 meter beneden maaiveld onder voorwaarde dat de ontgroning plaats vindt ter uitvoering van een in werking zijnd en onherroepelijk bestemmingsplan waarin de ontgroning expliciet is aangegeven en welk plan niet ouder is dan 10 jaar op het moment van ontvangst van de melding als bedoeld in artikel 7 door gedeputeerde staten, of ter uitvoering van een onherroepelijke vrijstelling van het geldende bestemmingsplan als bedoeld in artikel 19 van de Wet op de ruimtelijke ordening;
 - b. het aanleggen, verbreden en verdiepen van watergangen voorzover de ontgroning niet leidt tot een watergang breder dan 15 meter en een diepte van meer dan 3 meter beneden het maaiveld, en mits daaraan een geldig besluit van het waterschap ten grondslag ligt;

- c. het aanleggen, wijzigen of verwijderen van waterkeringen door of op last van het rijk, provincie of waterschap;
 - d. het maken of wijzigen van een bouwwerk krachtens een vergunning op grond van artikel 40, eerste lid, van de Woningwet en het opruimen van een dergelijk bouwwerk.
3. Het bepaalde in het eerste lid en het tweede lid onder a geldt niet voor:
- a. ontgroningen die primair gericht zijn op het winnen van oppervlaktedelfstoffen en
 - b. ontgroningen met een diepte van meer dan 0,3 meter beneden het maaiveld in de in bijlage I aangegeven gebieden.

Artikel 4

Aanvraag vergunning

1. Een aanvraag tot verlening of wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet wordt gedaan op een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier. Het aanvraagformulier, waarvan de vereiste bijlagen deel uitmaken, wordt compleet ingevuld en in drievoud ingediend. Gedeputeerde staten kunnen meer exemplaren eisen.
2. Indien de aanvrager niet de eigenaar is van de te ontgronden onroerende zaak, legt hij een verklaring van toestemming van de eigenaar over.

Artikel 5

Eenvoudige vergunningprocedure

Het bepaalde in artikel 10, eerste, tweede en derde lid, van de wet is niet van toepassing op ontgroningen in de in bijlage I aangewezen gebieden, voorzover het ontgroningen betreft met een diepte van maximaal 3 meter beneden het maaiveld en andere belangen niet of nauwelijks zijn betrokken.

Artikel 6

Melding

1. Degene die voornemens is een ontgroning uit te voeren die krachtens artikel 3 is vrijgesteld van de vergunningplicht, meldt dit tenminste vier weken voor het daadwerkelijk ontgronden aan gedeputeerde staten. De melding wordt gedaan op een door gedeputeerde staten vastgesteld formulier.
2. De verplichting tot melding is niet van toepassing op ontgroningen:
 1. waarbij de te ontgraven hoeveelheid minder is dan 1500 m³ en
 2. die bovendien gelegen zijn buiten de terreinen en locaties waar volgens de archeologische monumentenkaart van Flevoland (bijlage 2) sprake is van zeer hoge, hoge of archeologische waarden.
3. Het eerste en het tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het uitbreiden of wijzigen van de ontgroning die krachtens artikel 3 is vrijgesteld van de vergunningplicht.

Artikel 7

Overgangsbepaling

1. De Ontgroningenverordening Flevoland 1997 wordt ingetrokken.
2. Indien een aanvraag voor verlening of wijziging van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet is ingediend voor het tijdstip waarop deze verordening in werking treedt, blijft de verordening als genoemd in het eerste lid op die aanvraag van toepassing tot het tijdstip waarop de beschikking op de aanvraag onherroepelijk is geworden.
3. Indien op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening een vergunning als bedoeld in artikel 3 van de wet wordt vereist voor een ontgroning die voordien is aangevraagd met

gebruikmaking van een vrijstelling ingevolge artikel 7 van de wet kan deze ontgronding na inwerkingtreding van deze verordening worden voortgezet.

Artikel 8

Tijdstip van inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 april 2003, tenzij voor die datum een toelaatbaar verzoek om een provinciaal referendum is gedaan.

Artikel 9

Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als: Ontgrondingenverordening Flevoland 2002.

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Flevoland van 6 februari 2003.

Bijlage 1 Aanwijzing gebieden

Aanwijzing gebieden

Als gebieden bedoeld in artikel 3, derde lid onder b en artikel 5 worden aangewezen:

nr.	Omschrijving
1	- Rivierduingebied Swifterbant;
2	- Rivierduingebied Zuidelijk Flevoland;
3	- Urk en omgeving;
4	- Kuinderbos en omgeving;
5	- Zone Kuinre-Blokzijl;
6	- Randmeerzone Zuidelijk Flevoland;
7	- Knardijkgebied en
8	- Schokland en omgeving.

Zoals aangegeven op de navolgende kaarten.

Bijlage 2 Archeologische Monumentenkaart

Ter inzage

Toelichting op de Ontgrondingenverordening Flevoland 2002

1. Algemene toelichting

1.1 Inleiding

In de Ontgrondingenwet is bepaald dat het verboden is zonder vergunning te ontgronden. Het begrip ontgronden is in de wet zelf niet gedefinieerd. Uit jurisprudentie kan worden afgeleid dat het moet gaan om verlaging van de hoogteligging van een terrein of de bodem van een water. Een vergunning hiervoor wordt verleend door de provincie. Voor ontgrondingen in rijkswateren geeft de Minister van Verkeer en Waterstaat vergunningen af.

De provincie is bevoegd nadere regels te stellen. Voor Flevoland zijn deze regels opgenomen in de onderhavige ontgrondingenverordening. Het betreft regels over:

- gevallen waarin geen vergunning vereist is;
- op welke wijze een vergunning moet worden aangevraagd;
- het melden van gegevens aan de provincie.

De provincie ziet de verordening als een belangrijk instrument om de doelstellingen uit het ontgrondingenbeleid van de provincie te realiseren. De provincie wil de verordening uit een oogpunt van doelmatigheid en doeltreffendheid zo gericht mogelijk inzetten. Hiertoe is onder meer het vrijstellingenregime in de verordening gebiedsgericht opgezet. Daarmee zal in voor ontgrondingen gevoelige gebieden de sturing van provinciezijde intenser zijn dan in andere gebieden. De provincie verwacht dat hiermee de uitvoeringslasten van het beleid beperkt blijven.

Daarnaast wil de provincie in het belang van een duurzame grondstoffenvoorziening in Flevoland beter inzicht verwerven in ontgrondingen. Hiertoe voorziet de verordening in een meldingsplicht.

2. Artikelgewijze toelichting

2.1 Algemeen

Artikel 1

In de wet en de verordening is geen definitie opgenomen van het begrip ontgronden. Dit betekent niet dat er geen nadere afbakening van het begrip gegeven is.

Aanknopingspunten kunnen worden gevonden in de parlementaire behandeling van de Ontgrondingenwet. Ter verduidelijking van het begrip ontgronden wordt in de Memorie van Toelichting het volgende opgemerkt: met ontgronden wordt aangeduid het verrichten van handelingen, waardoor de hoogteligging van een terrein of de bodem van een water wordt verlaagd. Deze omschrijving als wettelijke definitie is reeds te ruim, omdat daaronder ook het graven van een kuil op het strand zou vallen. Toch biedt de omschrijving wel enige houvast. Bij de vraag, of handelingen als ontgronding zijn aan te merken gaat het vooral om de directe strekking van de handelingen: de (al dan niet tijdelijke) verlaging van het terrein of de bodem van het water. Daaronder zijn niet te begrijpen:

- de werkzaamheden, die in het kader van de normale agrarische bedrijfsvoering worden verricht zoals (diep)ploegen en frezen; (het zogenoemde omputten alsmede het omspuiten van grond ten behoeve van bollenteelt worden niet tot de normale agrarische bedrijfsvoering gerekend);
- het maken van ondiepe (ca 1 meter) en weder te dichten sleuven en gaten voor het leggen van buizen, drainagebuizen en kabels en
- het reguliere onderhoud aan watergangen (baggerwerkzaamheden).

Met deze verordening wordt niet beoogd toe te zien op het weer afgraven van tijdelijk ergens in depot gestorte grond. Daarom wordt bodemmateriaal, dat op de bodem (of waterbodem) is opgebracht, eerst na vijf jaar geacht het maaiveld te bepalen.

Artikel 2

Handelingen die op grond van het vorenstaande als ontgronding zijn aan te merken, in elkaars directe nabijheid liggen en een samenhangend geheel vormen worden als één ontgronding beschouwd. Van een samenhangend geheel is sprake als de handelingen in geografische, technische, economische en/of functionele zin verweven zijn.

2.2 Vrijstellingen

In artikel 3 van de Ontgrondingenwet staat het verbod dat zonder een vergunning niet mag worden ontgrond. Artikel 7 van de Ontgrondingenwet biedt de mogelijkheid aan provinciale staten bij provinciale verordening ontgrondingen hiervan vrij te stellen wegens de bijzondere aard van de ontgrondingen danwel vanwege bijzondere gewestelijke omstandigheden. Het in artikel 3 van de verordening neergelegde vrijstellingenregime wordt gemotiveerd vanuit het ontgrondingenbeleid van de provincie. In hoofdlijnen komt dat hierop neer: ontgrondingen worden beschouwd op hun effect voor de omgeving. Ontgrondingen waarvan weinig effecten voor de omgeving zijn te verwachten zijn vrijgesteld van de vergunningplicht. Overigens blijft het op grond van de Monumentenwet 1988 in alle gevallen verboden om zonder vergunning op grond van die wet ingrepen in de bodem te verrichten van aangewezen Rijksmonumenten. Voor vergunningen op grond van deze Monumentenwet is de provincie niet het bevoegde gezag.

Leeswijzer

De structuur van het vrijstellingenregime is als volgt. In het eerste lid van artikel 3 zijn de algemene ontgrondingen opgenomen die zijn vrijgesteld; een vergunning is dus niet nodig. In het tweede lid van artikel 3 worden de specifieke ontgrondingen genoemd die zijn vrijgesteld van de vergunningplicht, maar wel aan gedeputeerde staten moeten worden gemeld. In het derde lid van artikel 3 worden deze vrijstellingen genuanceerd. Dat betekent dat voor de in lid 3 omschreven ontgrondingen wel een vergunning vereist is.

Artikel 3, eerste lid

In het eerste lid van artikel 3 wordt de vrijstelling van de vergunningplicht gegeven voor gangbare kleine ontgrondingen. Dit zijn ontgrondingen die vanwege hun omvang nauwelijks van invloed zullen zijn op andere belangen dan die van de initiatiefnemer.

Artikel 3, tweede lid

Artikel 3, tweede lid, onder a bevat een vrijstelling voor ontgrondingen die geschieden in het kader van een expliciete vermelding ervan in een onherroepelijk bestemmingsplan. Aan deze algemene vrijstelling is een dieptebeperking gekoppeld vanuit de gedachte dat bij ontgrondingen dieper dan 3 meter veelal de deklaag zal worden doorsneden. Het doorsnijden van de deklaag kan ingrijpende gevolgen hebben voor het waterhuishoudkundige systeem. Voor ontgrondingen die dieper reiken dan 3 meter minus maaiveld blijft de vergunningplicht derhalve van kracht.

In het bestemmingsplan dient conform het gestelde in artikel 7.5 van de Verordening waterhuishouding Flevoland aandacht te worden besteed aan de waterhuishoudkundige aspecten in het betreffende plangebied. Dit betreft onder meer:

- de geplande drooglegging en de gevolgen voor het peil van oppervlaktewateren in het plangebied en daarbuiten;
- de benodigde werken die van invloed zijn op het waterpeil (bijvoorbeeld de aanleg van stuwen, gemalen, berging en andere infrastructuur);
- de aanleg van nieuwe of wijziging van bestaande watergangen;
- de mogelijkheden om watergangen door te spoelen of aan te vullen;
- de inrichting van watergangen;
- de afstemming van de beoogde bestemmingen met de functie(s) van wateren.

De bovengenoemde aspecten geven voldoende zicht in de effecten van de ondiepe ontgroningen en waarborgen hiermee de afweging van de bij die ontgroningen betrokken belangen. Van provinciezijde zal in het vooroverleg als bedoeld in artikel 10 van het Besluit op de ruimtelijke ordening 1985 aandacht worden gevraagd voor de bovengenoemde waterhuishoudkundige aspecten. Op deze wijze kunnen ontgroningen die plaatsvinden met een geringere diepte dan 3 meter minus maaiveld in het kader van de bestemmingsplanprocedures worden beoordeeld en dienovereenkomstig in de Ontgroningenverordening worden vrijgesteld van de vergunningplicht.

Voor watergangen met gangbare afmetingen is een vrijstelling opgenomen. In het kader van de keur danwel in het kader van het waterbeheersplan vindt voorafgaand aan de aanleg van watergangen een afweging op het punt van de waterhuishoudkundige effecten plaats. Voor watergangen met grotere dan normale afmetingen blijft de vergunningplicht gehandhaafd.

In artikel 3, tweede lid, onder c en d zijn typen ontgroningen opgenomen die naar het oordeel van de provincie een nadere afweging in het kader van de Ontgroningenwet niet nodig hebben. Gedacht wordt aan ontgroningen waarbij aan het oogmerk van de ontgroning een hoge prioriteit moet worden toegekend zoals veiligheid. Een andere reden is dat het afwegen van met de ontgroning samenhangende belangen in een andere procedure voldoende is gewaarborgd. De afweging in het kader van de ontgroningenvergunning is dan niet meer nodig.

Artikel 3, derde lid onder a

Met betrekking tot de typeringen van ontgroningen in artikel 3, lid 1 en 2 wordt nog het volgende opgemerkt. Het moet hierbij gaan om secundaire ontgroningen. Secundaire ontgroningen zijn niet specifiek op de winning van oppervlaktedelfstoffen gericht, maar deze kunnen daarbij wel vrij komen. Voorbeelden zijn: ingraven van een weg, aanleggen of om nautische redenen uitdiepen van een vaargeul, aanleg van een put voor afvalberging, etc. De locatie voor de ontgraving wordt dus bepaald door de geschiktheid voor het creëren van de functie. De wijziging van het landschap is dus niet het gevolg van delfstoffenwinning. Daarnaast worden de zogenaamde primaire ontgroningen onderscheiden. Bij dergelijke ontgroningen staat de winning van delfstoffen centraal. De locatiekeuze wordt daarbij in de eerste plaats bepaald door geschiktheid voor delfstoffenwinning, waarbij een goede eindbestemming wordt gezocht. Deze eindbestemming is een afgeleide; veelal zijn diverse vormen van eindbestemming mogelijk. Voor primaire ontgroningen moet in alle gevallen een vergunning worden aangevraagd.

Artikel 3, derde lid onder b

In dit lid zijn onder b ontgroningen opgenomen die uitgezonderd zijn van de algemene vrijstelling van de vergunningplicht in het eerste en tweede lid van dit artikel. Het gaat hier om ontgroningen die worden uitgevoerd in gebieden met unieke archeologische bodemwaarden die ook kwetsbaar zijn voor ondiepe ontgroningen – dat zijn ontgroningen van minder dan 3 meter beneden maaiveld. Voor ondiepe ontgroningen in deze gebieden blijft de vergunningplicht dan ook gehandhaafd. Dit betekent overigens niet dat een ontgroning niet is toegestaan. Met de vergunningplicht wordt veeleer beoogd vooraf te bezien hoe schade aan archeologische waarden zoveel mogelijk kan worden voorkomen danwel kan worden beperkt. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat deze vergunningplicht geen gevolgen heeft voor gedragingen in het kader van de normale uitoefening van de land- en tuinbouw. Deze gedragingen vallen namelijk niet onder de definitie ontgroningen en blijven daarmee buiten het bereik van deze verordening.

2.3 Procedure, melding en overgangsbepalingen

Artikel 5.

Artikel 10, zesde lid van de wet maakt het mogelijk bij verordening gevallen aan te wijzen waarbij de wettelijk voorgeschreven – en relatief lange – procedure van paragraaf 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht niet hoeft te worden doorlopen voor het verlenen van een ontgroningenvergunning. Het moet dan gaan om eenvoudige ontgroningen. In dit artikel zijn hieronder de relatief ondiepe ontgroningen in gebieden met archeologische waarden begrepen. In feite komt

dit erop neer dat de procedure van titel 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing is. Ingevolge artikel 4.1.3 is de beslistermijn op een aanvraag voor een vergunning dan acht weken.

Artikel 6.

De Ontgrondingenwet biedt de mogelijkheid om ontgrondingen die vrijgesteld zijn van de vergunningplicht te koppelen aan een meldingsplicht. Enerzijds geeft dit de provincie de mogelijkheid om te bezien of de ontgroning plaatsvindt overeenkomstig de gestelde regels. Anderzijds geeft deze meldingsplicht de mogelijkheid inzicht te verkrijgen in het vrijkomende materiaal en in welke mate dat voor de duurzame grondstoffenvoorziening in Flevoland kan worden ingezet. Ook wordt zo inzicht verkregen in de verstoring van het archeologisch bodemarchief. De effecten die worden veroorzaakt door ontgrondingen worden in een vergunningprocedure afgewogen danwel in een bestemmingsplan- of andere procedure.

De secundaire ontgrondingen waarbij grotere hoeveelheden oppervlakedelfstoffen vrijkomen dienen overeenkomstig het ontgrondingenbeleid van de provincie beoordeeld te worden in het licht van een duurzame grondstoffenvoorziening in Flevoland.

In deze toelichting is aangegeven dat ontgrondingen met een oppervlakte van meer dan 500 m²

en met een diepte van meer dan 3 meter minus maaiveld vergunningplichtig zijn. Het vaststellen van een grens van 1500 m³ oppervlakedelfstof(fen) als grens waarboven de te ontgraven hoeveelheid bij gedeputeerde staten moet worden gemeld, ook indien een ontgroning blijkens de verordening vrijgesteld is van de vergunningplicht, ligt hiermee op een zelfde omvang.

Met de introductie van het meldingssysteem is gekozen voor een meer passieve vorm van sturing van vrijkomende oppervlakedelfstoffen in de provincie Flevoland. Voor deze passieve vorm van sturing is gekozen teneinde eerst meer inzicht te verkrijgen in het aanbod en de afzetmogelijkheden van de vrijkomende oppervlakedelfstoffen om in de toekomst mogelijk te komen tot een meer actieve sturing van vrijkomende oppervlakedelfstoffen.

Bij de melding ingevolge artikel 6, lid 1 van de verordening moet inzicht worden gegeven in de hoeveelheden en de bestemming van de te ontgraven oppervlakedelfstoffen. Om deze beschikbaar komende informatie te kunnen structureren en toegankelijk te maken voor belanghebbenden worden de gemelde gegevens opgenomen in een oppervlakedelfstoffenregister. Op deze wijze ontstaat een beeld van het provinciale aanbod van oppervlakedelfstoffen uit secundaire ontgrondingen.

Voorts is in het Omgevingsplan Flevoland vastgelegd dat het verloren gaan van archeologische waarden zo veel mogelijk moet worden voorkomen. Een meldingsplicht voor ontgrondingen is derhalve van toepassing in de gebieden met zeer hoge, hoge of archeologische waarden zoals aangegeven op de archeologische monumentenkaart van het Omgevingsplan Flevoland en die in de Ontgrondingenverordening is opgenomen als bijlage 2.

Artikel 7.

Dit artikel voorziet in de situatie dat een ontgroning is aangevangen voordat de herziene verordening in werking is getreden en de ontgroning op basis van de "oude" verordening van de vergunningplicht is vrijgesteld, maar onder de herziene verordening vergunningplichtig is geworden. In dat geval mag de ontgroning op de voorgenomen wijze zonder vergunning worden voortgezet. Ook op "lopende" vergunningaanvragen blijft de "oude" verordening van toepassing.